

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., v právní věci

žalobce: V. D.
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou
sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Český báňský úřad
sídlem Kozí 748/4, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2022, č. j. SBS 09609/2022/ČBÚ-21

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2022, č. j. SBS 09609/2022/ČBÚ-21, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku 19 456 Kč, a to k rukám jeho advokáta Mgr. Jiřího Nezhyby do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Obvodní báňský úřad pro území krajů Jihomoravského a Zlínského rozhodnutím ze dne 28. 4. 2021, č. j. SBS 02452/2021/OBÚ-01/4, povolil dle § 10 odst. 9 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě (zákon o hornické činnosti), společnosti Kalcit s. r. o. změnu plánu likvidace výhradního ložiska slévarenských písků

Blansko I – Jezírka v dobývacím prostoru Dolní Lhota II, ev. č. 6 0273, v katastrálním území Dolní Lhota, a pro tuto změnu stanovil podmínky.

2. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal s tím, že byl coby účastník řízení opomenut. Toto odvolání žalovaný zamítl pro nepřipustnost nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25. 4. 2022, č. j. SBS 09609/2022/ČBÚ-21. V odůvodnění uvedl, že pro posouzení dotčení žalobce na právech je podstatný předmět řízení, zde konkrétní povolené změny plánu likvidace. Hlavní změnou bylo nahrazení stávající úpravárenské linky vybudováním nové technologické linky, která bude za účelem sanace prostoru lomu zpracovávat ukládaný odpad do požadovaného složení, a dále časový posun termínu pro odstranění většiny objektů souvisejících s těžebním provozem lomu do roku 2040. V předmětné lokalitě přitom hornická činnost probíhá v různých formách od roku 1964. K námitce žalobce, že zvýšená dopravní zátěž působí nadměrnou hlučnost, prašnost a vibrace, žalovaný uvedl, že doprava materiálu do prostoru lomu nebyla předmětem povolené změny, přičemž napadeným rozhodnutím nedochází ke změně režimu dopravy oproti předchozímu stavu. Doprava materiálu mimo dobývací prostor na víc není hornickou činností a nepodléhá doзору ze strany orgánů státní báňské správy.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že jeho opomenutí coby účastníka řízení o povolení změny plánu likvidace způsobilo zásah do jeho veřejných subjektivních práv. Nemohl uplatnit své námitky týkající se dotčení jeho vlastnického práva k nemovitým věcem (pozemky a rodinný dům na parc. č. XA a XB) v katastrálním území X nacházejícím se v blízkosti předmětného lomu. Žalobce je v souvislosti s povolenou likvidací lomu Dolní Lhota dotčen především nadměrnou a dlouhodobou hlučností, prašností a vibracemi vyvolanými zvýšenou dopravní zátěží.
4. Podle speciální úpravy účastenství obsažené v § 18 zákona o hornické činnosti jsou účastníky řízení o povolení hornické činnosti osoby, jejichž práva a právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být povolením dotčeny. Současně podle § 10 odst. 9 totožného zákona platí, že účastníkem řízení o povolení změny likvidace je pouze žadatel, pokud nejsou ohrožena práva a plnění povinností jiných osob a nezmění se okruh osob dotčených nebo ohrožených hornickou činností. Tato ustanovení žalovaný aplikoval nepřipustně restriktivně. Pro účastenství v řízení totiž postačuje toliko předpoklad dotčení na právech.
5. Žalobcem vlastněné nemovitosti se nacházejí v blízkosti lomu, přičemž provoz veškeré dopravy vyvolané likvidací lomu je veden po komunikaci na pozemku parc. č. XC v katastrálním území X, která prochází v bezprostřední blízkosti žalobcových nemovitostí. Provoz vyvolaný likvidací lomu navíc bude na základě rozhodnutí obvodního báňského úřadu probíhat ještě více než 18 let nad rámec původně povoleného ukončení likvidace do roku 2022. Z podkladů tohoto rozhodnutí plyne předpoklad průjezdu asi 30 nákladních aut denně, tedy 60 průjezdů po komunikaci bezprostředně před domem žalobce. Při vlastním monitoringu dopravy přitom žalobce zdokumentoval průjezd 104 nákladních vozidel dne 15. 2. 2022 a průjezd 133 nákladních vozidel dne 16. 2. 2022. Životnost komunikace vybudované v roce 1993 přitom činila 30 let. K její úpravě však došlo pouze při výstavbě kanalizace v roce 2006, což nemělo s dopravou do a z lomu žádnou souvislost. Je tak narušena též pohoda bydlení. Žalovaný nevzal v potaz, že hlavní činnost v lomu spočívající v dobývání výhradního ložiska měla být trvale ukončena již před více než 30 lety.

6. Dopravní obsluha činností provozovaných v lomu Dolní Lhota je nedílnou součástí provozu lomu. Orgány báňské správy tak jsou povinny zabývat se i tímto aspektem hornické činnosti.
7. Závěrem žalobce upozornil na přezkumné řízení probíhající ve vztahu k povolujícímu rozhodnutí obvodního báňského úřadu, jehož důvodem jsou nesrovnalosti ve vymezení okruhu účastníků.
8. Na základě uvedeného žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
9. V *doplnění žaloby* ze dne 5. 9. 2022 žalobce poukázal na přezkumné rozhodnutí ze dne 23. 8. 2022 sp. zn. SZ SBS 42907/2021/ČBÚ-21, č. j. SBS 37195/2022, v němž žalovaný dospěl k závěru, že obvodní báňský úřad při vydání povolení nepostupoval v souladu se zákonem a toto rozhodnutí zrušil. V přezkumném rozhodnutí přitom žalovaný posuzoval otázku účastenství benevolentněji než v žalobou napadeném rozhodnutí. Závěr přezkumného rozhodnutí, že obvodní báňský úřad vymezil okruh účastníků nesprávně podpořil argumentaci žalobce. Žalovaný rovněž nerefletoval, že podstata dotčení žalobcových práv spočívá v prodloužení doby likvidace, se kterou se logicky pojí prodloužení dopravního zatížení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Ve vyjádření k žalobě ze dne 24. 10. 2022 žalovaný v první řadě navrhl, aby soud žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s), vzhledem k tomu, že došlo ke zrušení rozhodnutí obvodního báňského úřadu, čímž rovněž fakticky zaniklo žalobou napadené rozhodnutí.
11. K věci samé pak žalovaný uvedl, že se v napadeném rozhodnutí věnoval vyřešení otázky, zda je žalobce účastníkem řízení o povolení změny likvidace, a nezabýval se jednotlivými odvolacími důvody, kterými žalobce poukazoval na nesprávnost samotného rozhodnutí obvodního báňského úřadu. Pro posouzení žalobcova účastenství z hlediska dotčení jeho práv je podstatný především předmět řízení. V předmětném řízení se nejednalo o nově povolovanou hornickou činnost, ale o její změnu, přičemž hornická činnost na daném území probíhá zhruba od roku 1964 a těžba je tak historickou součástí dané obce. Co se týče hluku, prašnosti a vibrací způsobených provozem lomu a související dopravou, žalovaný konstatoval, že provoz na pozemních komunikacích nebyl předmětem řízení. Tato otázka navíc spadá do gesce jiných příslušných správních orgánů, nikoliv báňského úřadu. Pokud by měla být doprava související s činností v lomu zohledněna při posuzování účastenství, konečné určení účastníků by nebylo možné, neboť nelze objektivně určit, kde končí vliv lomu v podobě zvýšeného provozu. Žalovaný se rovněž nepřiklonil k tvrzení, že časový harmonogram může být kritériem pro vznik účastenství. Přezkumné rozhodnutí nijak nepotvrzuje žalobcovu argumentaci. Pochybení obvodního báňského úřadu nebylo shledáno vůči žalobci, ale ve vztahu k vlastníkům pozemků, na nichž likvidace přímo probíhá. Pro případ, že by nedošlo k odmítnutí žaloby, žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Jednání konané dne 22. 8. 2023

12. Při jednání účastníci setrvali na již dříve písemně uplatněné argumentaci. Žalobce zdůraznil problematiku prodloužení doby likvidace lomu. Žalovaný v první řadě k dotazu soudu

konstatoval, že proti přezkumnému rozhodnutí nebyly uplatněny žádné opravné prostředky a je tak pravomocné. Dále uvedl, že těžba v lokalitě probíhá již 60 let a aktuálně je povolena. Doprava se přitom s těžbou pojí. Předmětná komunikace byla původně vybudována právě jako přípojka lomu. Podstatný je předmět řízení, přičemž ve výroku rozhodnutí obvodního báňského úřadu není dopravní problematika nijak řešena. Likvidace lomu je povinná, na druhou stranu se nejedná o trvalý stav.

13. Soud podrobně konstatoval obsah soudního a správního spisu. K důkazu četl listiny předložené žalobcem, které zároveň nebyl součástí správního spisu: technickou zprávu ze srpna 1963 o vybudování objektu „*Příjezdová komunikace*“, rozhodnutí předsedy Českého báňského úřadu ze dne 3. 6. 2022 o zamítnutí rozkladu proti rozhodnutí žalovaného o zahájení přezkumného řízení, povolení hornické činnosti vydané dne 6. 10. 1994 pro Moravské keramické závody a. s., povolení hornické činnosti vydané dne 31. 1. 1994 pro Moravské keramické závody a. s., povolení plánu likvidace ložiska slévarenských písků vydané dne 10. 6. 1992 pro Moravské keramické závody a. s., a povolení hornické činnosti vydané dne 17. 3. 1998 pro Moravské keramické závody a. s. Dále soud dokazoval žalobcem předloženými fotografiemi z října 2006 na č. l. 14-18 prokazujícími rekonstrukci předmětné komunikace, a fotografiemi pořízenými dne 15. 2. 2022 od 8:47 hod. do 15:11 hod. (104 fotografií na č. l. 29-54) a dne 16. 2. 2022 od 5:34 hod. do 15:11 hod. (133 fotografií na č. l. 57-91). U těchto fotografií soud v aplikaci mapy.cz náhledem *Panorama* ověřil, že byly pořízeny z místa žalobcova domu, a to vzhledem k postavení budov mateřské školy a základní školy, přičemž žádná ze stran toto ověření nečinila sporným. Aby si soud dále učinil lepší představu o umístění žalobcových nemovitostí ve vztahu k předmětnému dobývacímu prostoru, nahlížel do aplikace mapy.cz, a to jak do běžného mapového podkladu, tak prostřednictvím náhledu *Z letadla*. V aplikaci *Nablížení do katastru nemovitostí* pak soud ověřil, že žalobce je vlastníkem tvrzených nemovitostí. Soud též konstatoval obsah přezkumného rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2022.
14. K provedení dokazování nutno již na tomto místě uvést, že žalobce prokázal míru dopravního provozu před jeho rodinným domem, přestože z daných fotografií nelze dospět k jednoznačnému závěru, že všechna nákladní vozidla směřovala do či z předmětného lomu.

V. Posouzení věci

15. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**.
16. Ještě před tím, než přistoupil k meritornímu posouzení, se soud zabýval návrhem žalobce na odmítnutí žaloby pro odpadnutí předmětu řízení. S tímto návrhem se ovšem neztotožnil. Je nepochybné, že žalovaný přezkumným rozhodnutím ze dne 23. 8. 2022 pravomocně zrušil rozhodnutí obvodního báňského úřadu ze dne 28. 4. 2021, č. j. SBS 02452/2021/OBÚ-01/4, a věc mu vrátil k novému projednání. Přitom právě proti tomuto rozhodnutí obvodního báňského úřadu žalobce brojil odvoláním. Žalovaný v této souvislosti uvedl, že současně zaniklo i žalobou napadené rozhodnutí o zamítnutí žalobcova odvolání pro nepřípustnost. Tento názor je však lichý. Žalovaný v napadeném rozhodnutí řešil relativně samostatnou otázku účastenství žalobce v řízení. O této otázce pravomocně rozhodl a toto rozhodnutí je stále formálně pravomocné, nebylo v přezkumném řízení zrušeno. Vzhledem k tomu, že stále existuje, je současně při novém projednání věci závazné pro obvodní báňský úřad. Aby se tak žalobce v tomto řízení mohl úspěšně domáhat účastenství, muselo by být

nejdříve žalobou napadené rozhodnutí žalovaného odstraněno. Z tohoto důvodu soud přistoupil k projednání věci samé.

17. Věcnou podstatou nyní projednávaného sporu je otázka, zda žalovaný správně posoudil účastenství žalobce v řízení o povolení změny likvidace lomu. Obvodní báňský úřad povolil změnu plánu likvidace výhradního ložiska slévárenských písků na základě žádosti společnosti Kalcit s. r. o. Uvedl, že důvodem změny plánu likvidace je odstranění většiny objektů souvisejících s těžebním provozem lomu, a to v letech 2021 až 2040, a výstavba nových technologických objektů souvisejících s modernizací likvidace pískovny. Z žádosti těžební organizace Kalcit s. r. o. vyplynulo, že budou vytěženy zbývající volné zásoby slévárenských písků, přičemž nedojde k překročení hranice povolené likvidace lomu; nový plán likvidace je nutný, neboť rekultivační práce si vyžadují dostatek sanačního materiálu v podobě odpadu.
18. K otázce účastenství nutno v první řadě obecně konstatovat, že příslušný správní orgán je povinen posoudit otázku účastenství ve smyslu § 10 odst. 9 zákona o hornické činnosti, podle kterého je účastníkem žadatel, pokud nejsou ohrožena práva a plnění povinností jiných osob a nezmění-li se okruh osob dotčených nebo ohrožených hornickou činností. Pokud tato podmínka není splněna, neboť je zřejmé, že práva některých osob mohou být dotčena změnami plánu likvidace, je nutné postupovat dle výše uvedeného ustanovení ve spojení s § 18 odst. 1 zákona o hornické činnosti, které upravuje obecně účastenství v řízení o povolení hornické činnosti. Účastníky řízení, mimo žadatele a obce, na jejímž území má být hornická činnost vykonávána, jsou rovněž osoby, jejichž práva a právem chráněné zájmy nebo povinnosti *mohou být* povolením dotčeny. Nejvyšší správní soud (NSS) v rozsudku ze dne 18. 2. 2010, č. j. 5 As 36/2009-123, vyložil potenciální dotčení práv podle § 18 odst. 1 zákona o hornické činnosti takto: *„K tomu, aby právnická či fyzická osoba měla postavení účastníka správního řízení, je dostačující pouhý předpoklad existence dotčení jejích práv, právem chráněných zájmů nebo povinností, které mohou být povolením dotčeny. Protože postačuje pouhá možnost dotčení práv, je nutné jako s účastníkem řízení jednat s každým, u něhož nebude možné nade vší pochybnost jednoznačně vyloučit, že jeho vlastnická nebo jiná práva nemohou být za žádných okolností povolením dotčena.“* Správní orgán se při stanovení okruhu účastníků musí zabývat důvody, o které dotčená osoba domáhající se účastenství své tvrzení opírá. Z jeho rozhodnutí tedy musí být zjevné, jak ke svému stanovisku dospěl a zda byl shromážděn dostatek podkladů pro učinění jeho úsudku.
19. Správní orgán má povinnost jasně a s uvedením náležitého odůvodnění stanovit okruh účastníků, kteří mohou být změnou plánu likvidace dotčeni. Žalobce uvedl, že jeho pozemky parc. č. XA a XB v katastrálním území X jsou v blízkosti předmětného lomu. Nejedná se tedy o pozemky, které by se nacházely přímo v dobývacím prostoru, avšak správní orgán je povinen náležitě posoudit, zda provoz lomu bude mít negativní dopad i mimo jeho hranici. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 18. 2. 2010, č. j. 5 As 36/2009-123, podle nějž *„[h]ledisko existence nemovitosti mimo dobývací prostor, není hlediskem pro stanovení okruhu účastníků. Zohledněním této skutečnosti je dána pouze možnost, že se práv a právem chráněných zájmů těchto občanů povolená činnost nedotkne. Na druhou stranu podle názoru Nejvyššího správního soudu je to právě vzdálenost, která určuje, zda bude stěžovatelka vlivy lomu – hluchostí, prašností či vibracemi – zasažena a v jaké míře.“* Podobné stanovisko zaujal Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 31. 5. 2007, č. j. 11 Ca 303/2005-29: *„Z § 18 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, vyplývá, že účastníky řízení o povolení hornické činnosti jsou občané, jejichž práva a*

právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být povolením dotčeny. Účastenství v řízení tedy nelze odepřít pouze na základě skutečnosti, že osoba domáhající se účastenství nevlastní nemovitost v dobývacím prostoru.“

20. Správní orgán je zároveň povinen posoudit, zda změna plánu likvidace má potenciál vyvolat takovou změnu poměrů v lokalitě, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnických či jiných relevantních práv (viz obdobně rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2015, č. j. 8 As 98/2015-46, bod 31). Výsledný okruh účastníků by měl být stanoven s ohledem na určení hranice, kde zásah změny likvidace může být nade vší pochybnost vyloučen. Zda je tento zásah únosný, je nutno posoudit již v řízení s dotčenou osobou jako s účastníkem. Jak plyne z rozsudku NSS ze dne 25. 1. 2018, č. j. 2 As 196/2016-133, „[n]ikdo nemá právo na neměnnost poměrů v území a zakonzervování stávajícího stavu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7 2015, čj. 2 As 37/2015-46, č. 3322/2016 Sb, NSS, či ze dne 12. 3. 2010, čj. 7 As 13/2010-145). Vlastníci nemovitostí jsou bez svého souhlasu povinni strpět určitá omezení, nepřesáhnu-li míru, v rámci níž lze taková omezení po každém vlastníkovi bez dalšího spravedlivě požadovat (srov. blíže usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS).“ Zda vlivy imisí způsobené změnou plánu likvidace dosahují únosné míry, je na posouzení správního orgánu.
21. Žalobce poukazoval na nadměrné imise spočívající v hlučnosti, prašnosti a vibracích plynoucích z provozu na pozemní komunikaci před jeho rodinným domem souvisejícího s činností v prostoru lomu. Zde je nutno uvést, že předmětem řízení byl mj. nezanedbatelný časový posun provádění likvidace oproti původnímu plánu (o 18 let, z roku 2022 do roku 2040). Nelze tedy tvrdit, že situace ohledně dopravy zůstane nezměněna a že doprava není předmětem řízení o změny plánu likvidace, změnil-li se významný časový parametr. Dopravu související s provozem lomu a prováděním likvidace nelze považovat za nezměněnou oproti původnímu stavu, neboť v důsledku původního rozhodnutí obvodního báňského úřadu mohly průjezdy nákladních vozidel probíhat mnohem déle, než bylo stanoveno v původním plánu likvidace. Předmětem řízení sice bylo mj. prodloužení doby hornické činnosti a provádění likvidace, ovšem shromážděné podklady se zabývaly též problematikou dopravy. Dopravní zatížení okolí přitom není marginální. Jak např. plyne ze závazného stanoviska Krajské hygienické stanice ze dne 29. 12. 2020, „[d]oprava zůstává beze změny, přepraveno bude cca 150 000 tun písků ročně, tj. max. do 30-ti nákladních aut denně“. Proto je třeba otázku účastenství posoudit i z hlediska vlivu dopravy (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 2. 2010, č. j. 5 As 36/2009-123). Tak se ovšem v nyní projednávané věci nestalo.
22. Nelze přitom přisvědčit tvrzení žalovaného, že k posouzení této otázky nejsou orgány báňské správy věcně příslušné. Samotná doprava materiálu mimo dobývací prostor samozřejmě není *stricto sensu* hornickou činností a nepodléhá doзору, natož povolení, ze strany orgánů státní báňské správy. Nicméně tuto skutečnost je při posuzování účastenství dotčených osob třeba vzít v potaz, neboť se jednoznačně jedná o okolnost související s činností v dobývacím prostoru, tedy o okolnost, kterou se orgány báňské správy zabývají musí.
23. Závěr žalovaného, že pro posouzení účastenství žalobce není podstatný časový posun termínu provoz lomu do roku 2040, byl nesprávný, a to stejně jako závěr, že doprava materiálu do prostoru lomu nebyla předmětem povolené změny a rozhodnutím obvodního báňského úřadu nedochází ke změně režimu dopravy oproti předchozímu stavu. Skutkový stav nasvědčuje *možnosti* dotčení žalobce na právech.

VI. Závěr a náklady řízení

24. Soud proto s ohledem na výše uvedené rozhodnutí žalovaného zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.), a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Vzhledem ke specifické procesní situaci bude na žalovaném, jak dále formálně s podaným odvoláním procesně naloží. Je však nezbytné, aby se orgány báňské správy zabývaly podáním, jímž žalobce uplatnil své účastenství v předmětném řízení z hledisek výše uvedených, a v dalším řízení (mimo jiné) posoudily, zda žalobce je takovou osobou, a to v duchu ustálené judikatury NSS k otázce přímé dotčenosti práv třetích osob, která v obecné rovině akceptuje, že hluk, zvýšená intenzita dopravy, či jiné imise mohou představovat přímé dotčení na právech (srov. např. rozsudky ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25, č. 2932/2013 Sb. NSS, a ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 As 16/2008-48, č. 1641/2008 Sb. NSS), a to i v případě přímo nesousedících pozemků (srov. rovněž nález Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, č. 96/2000 Sb.).
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, neboť jím napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna jeho advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, doplnění žaloby ze dne 5. 9. 2022, účast na jednání před soudem dne 22. 8. 2023) a čtyři režijní paušály, a to ve výši 4 x 3 100 Kč a 4 x 300 Kč [§ 11 odst. 1 písm. a), d), g), § 13 odst. 4 advokátního tarifu], tedy celkem 13 600 Kč. Protože právnická osoba zřízená podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie, jejímž společníkem je žalobcův advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 2 856 Kč, odpovídající dani, kterou je zmíněná právnická osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 19 456 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. srpna 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu